من بر امتم از دو چیز می ترسم: قرآن و شیر؛ اما در رابطه با شیر (مردم) به چراگاه ها رفته و به دنبال لذت های خود می افتند و نمازها را ترک می گویند؛ و اما در رابطه با قرآن، منافقان آن را فرا گرفته تا به وسیله ی آن با مؤمنان مجادله نمایند.

از عقبة بن عامر رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنِّي أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي اثْنَتَيْنِ: الْقُرْآنَ وَاللَّبَنَ، أَمَّا اللَّبَنُ فَيَبْتَغُونَ الرِّيفَ وَيَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ وَيَتْرُكُونَ الصَّلَوَاتِ، وَأَمَّا الْقُرْآنُ فَيَتَعَلَّمُهُ الْمُنَافِقُونَ فَيُجَادِلُونَ بِهِ الْمُؤْمِنِينَ»: «من بر امتم از دو چیز می ترسم: قرآن و شیر؛ اما در رابطه با شیر (مردم) به چراگاه ها رفته و به دنبال لذت های خود می افتند و نمازها را ترک می گویند؛ و اما در رابطه با قرآن، منافقان آن را فرا گرفته تا به وسیله ی آن با مؤمنان مجادله نمایند».

[صحیح است] [به روایت احمد]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم ترس و نگرانی خود از دو چیز در مورد امتش را بیان می کند که مربوط به شیر و قرآن است؛ در رابطه با شیر برخی از مردم در چراگاه ها و مراتع به دنبال آن رفته و از شهوت ها و لذت های خود پیروی می کنند و از شهرهایی که نماز جمعه و جماعت در آن برپا می شود، دور می شوند و به این ترتیب در طلب شیر، نماز را ترک می کنند؛ و قرآن را منافقان فرا می گیرند، اما نه برای استفاده و عمل به آن، بلکه برای اینکه به وسیله ی آن با مؤمنان وارد جدال باطل شوند و حقی را که نزد ایشان است رد نمایند. درنتیجه خود شیر و خود قرآن جایی برای ترس و یا آسیب و زیان ندارد، بلکه منظور دو چیزی است که مربوط و متعلق و وابسته به این دو است. الله داناتر است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10856